

Abstrakt

Tato práce je zaměřena na působnost americké jazzové diplomacie v zemích východního bloku v období studené války. Podrobně rozebírá historický vývoj jazzové diplomacie Spojených států amerických a vyzdvihuje její nejdůležitější protagonisty, tzv. *jazzové ambasadory*, kteří jednak prostřednictvím jazzové hudby bojovali proti východnímu komunismu, a jednak se podíleli na kladném vyobrazování kultury USA ve světě.

Primárním cílem práce je analýza tolerance vládnoucího režimu vůči americké jazzové hudbě, coby nástroji kulturní diplomacie, v bývalém Československu v padesátých a šedesátých letech. Zároveň se snaží o nalezení důvodů a předpokladů, které, i přes negativní postoj komunistické garnitury k západnímu jazzu, vedly ke konání koncertů jazzových velvyslanců, a tudíž i umožnění působnosti kulturní diplomacie USA v ČSSR.

Autor v závěru práce zjišťuje, že komunistické autority mohly koncerty afroamerických jazzmanů využít ve vlastní propagandě, zdůrazňující americkou rasovou segregaci. I když jazz symbolizoval západní smýšlení, pro komunisty byl mnohem snesitelnější než nově vznikající hudební žánry ve světě, protože na rozdíl od nich, nepodněcoval k revoltě.